

COKE OR CARLSBERG ?

Engelska Mästerskapen 1986

Bruummm.

Ööööööhhhhn.- allt med?

Ööööööhhhhn.- vad heter stället?

Ööööööhhhhn.- Abbesoch! Nordvästra Wales!

Ööööööhhhhn.- EEEääääh, det blir väl över Borås då?

Femman i och ännu ett litet äventyr hade startat.

Som vanligt gott och marginal till avgångstiden. Som, som vanligt blev till ingenting alls när avgassystemet kollapsade inför synen av Göteborg. Smutsiga med tre minuter till godo, rullade vi behärskat svettiga ombord.

Bakifrån kunde man mellan två slangklämmor läsa. Coke is it! Is it?

Nordvästra Wales är fantastiskt vackert. Böljande åkrar, böljande sluttningar, böljande skog, böljande kor och bråkande får. MEN! om man som vi (efter 8 timmars körning) färdas genom detta böljande område omgivna av en kompakt mur bestående av lika delar mörker och häck, blir det hela till slut mer kväljande än böljande. Lägg därtill små skyltar, mer liknande förslag till bokstavskombinationer i "Tänk till tusen" (hemska program), än ortsnamn. Större skyltar som talar om att vägen faktiskt kommer att smalna ännu mer, långt efter det att denna information, för oss, för länge sedan upphört att vara en realistisk möjlighet, utan snarast framstod som bisarra skämt. Framgår det möjligtvis, att det jag försöker uttrycka är, att denna "bilfärd" var aningen ansträngande? Efter att en lokal nattvandrare bekräftat att vi var där vi var, kollapsade vi sött bland trailerhjul och tidvattentabeller. Uppvaknandet var desto skönare. Den här svarta världsänden, visade sig vara en otroligt vacker bukt, denna morgon pussad av 10 sekundmeter solsken. Bed and breakfast ordnades blixtnabbt och sedan iväg med ekipaget för lite hejsan svejsan, lite riggning och så vidare. Vi blev mer och mer förundrade över naturens skönhet. Klubbhuset klängde på en klippa högt över vattnet, som började beklottas av små vita prickar. Practice race! 115 stycken ilade omkring under perfekta förhållanden och där stod vi med varsinn lager i näven och bara njöt. Kvickast av alla ilade en röd/vit spinnaker. Det bara måste vara Peter och Harold!

En kikarbeklädd äldre dam bekräftade det hela. Vi log i tyst samförstånd. Man kan bara inte byta färg så där efter 20 år och tro att det skall gå vägen. Vår målsättning att INTE en gång till komma 2:a på dessa mästerskap, syntes alltmer rimlig..Att ha en sådan målsättning var tydligen orimligt. Men som vi sa på prisutdelningen; De här fyra första årens 2:a platser är bara träning. Nästa år blir det full satsning!

Klubben var som engelska klubbar är mest. Enkel o socialt gemytlig. Fast läget var som sagt helt fantastiskt. Med ett par öl i kroppen kommer snacket lätt igång och det som diskuterades var skrovformer. Ja just det! Skrovformer!! Rena manin. Analysen efter racet var i full gång. Kyrwood 1:a! ja där ser ni! Helt otroligt! Nu var det väl inte enbart detta som avhandlades, utan det normala pubsorlet var oxå det ifull gång. Och rätt som det var, var alla fulla på en gång.

Lite segling då:

1. Lättvind, kommer långt efter, men gnetar på. Vinden dör nästan ut helt och det skjuts lite grand. Vi(jag) tror det är avblåst o förmår få fören mot land. Tyvärr gör ytterst få i vår omedelbara närhet detsamma. Efter stor möda o ett par tappade placeringar får vi fören mot mål. 9:a.
2. Rundar 5:a, går bra o leder vid gippen. Drar ifrån ordentligt o vinner komfortabelt.
Parker idag ja. HmMMM! 22 grader varmt. Jaha ja.'HmMMM?
3. 6-7m/s. Stenhård rundning. Peter/Harold först, vi 4:a. Dom får problem, vi inga alls. Gippar först och drar ifrån ordentligt på slören. Vinden ökar o vi känner att det inte stämmer på kryssen. Peter White/Steve Butcher ser eländet o satsar alltmer.

Nigel Buckley/Neil McDonald skuggar. Läns skönt. Mer vind. Parkerar ännu mer på kryssen o nu är dom riktigt nära. Dunderar iväg på slörarna o försöker samtidigt trimma om inför sista rysaren. Rundar upp o konstaterar att båten känns mer som en FD, än den vinthund den borde vara. Panik! Och då går ju ingenting. 100 meter före mål seglar en vänligt leende Peter White om oss i ett moln av skum. Sådär 5-6 knop fortare. Att de andra oxå flyger förbi spelar liksom ingen roll. Det här var det värsta tvärstopp jag någonsin varit med om. Mike Lawton (Parkerförsäljaren) kommer fram och gratulerar till en som han trodde solklar spik. När han får klart för sig vad som hänt, väser han ur mungipan: What happened? Det undrade vi med.

Halvtid. Dags för mentalt avbrott.

Då finns det bara en sak som gäller. INDISK MAT!!!!!!
Just det, men var ? 8 mil senare satt vi i en av de bästa restauranter jag någonsin besökt. Chicken ticka masala!!!
Briani!! Chapati!! ÅÅÅÅÅÅHHHHHHHHHH!!!!!! obeskrivbart.
När engalsmännen fick höra att vi orienterat i åtta mil "bara för att äta indiskt tyckte dom nog att vi var en aning knäppa. Men knäppa, knappast!!!
Den vi har i Stockholm är jämfört med detta!
ÅÅÅÅÅHHHHHHHHHHHH!!!!!!

4. Skräpkör. Puffar från alla håll. Lyckas efter två timmars koncentrerat drivande ta oss upp mot täten, som bestod av Peter/Harold. Banan kortas av. 50 till korken & 50 till skott. Fullständig koncentration och vi lyckas precis slinka förbi före rundningen. Dom andra var klart irriterade. Kändes bra att aldrig ha gett upp seglandet trots tre timmars elände. Parker igen då. Hm. Va bara 19 grader. Hmm. Hoppsan!

5. Lättvind igen. Peter White & Nigel Buckley stängas banan runt, Peter vinner. Långt ner i kön försöker vi tillsammans med så där 50 andra ta oss runt kryssmärket i bleke & motström. Situationen blir till slut så dråplig, att dom flesta mest sitter och flinar åt försöken. Slören blir kryss, osv, osv, 25:a. Milanese i lättvinden! Hmm. Kanske man..18 grader! Det kan inte vara sant! Då hmmm...?!

Steve Butcher fyller 25. Peter White seglar sin 25:e säsong! De ni ungtuppar! Tillsammans bjuder dom på grillparty. Den där hopplösa analysen fortsätter. Vad ska man ha egentligen? Mitt svar "tur" uppfattas inte som seriöst. Däremot riktas ett seriöst intresse för den grillbit the Swedish team just lagt på elden. Den visar sig vara en i det närmsta oätbar söndersaltad kassler/bacon mutation om ca: 2 kg. Hänvisade till våra hornbeprydda förfäder, tvingar vi i oss historien. Bev Moss kommer igång. När han gör det brukar andras skrattmuskler också göra det. Han är otroligt rapp i käften. Det brukar sluta i kramp. Nu med och det är väldigt förlösande. Förutom klumpen en mycket trevlig tillställning.

Men trevligast av allt, var nog auktionen till förmån för "the Blue Bucket" fond. Vad är nu detta? Jo en insamling, som skall användas för att hjälpa ungdomar på drift att få tag igen. Det här har pågått ett par år nu och har också hjälpt ungdomar att komma igen. Och detta är alltså något den Engelska five klassen dragit igång. Inte illa va! Det finns två riktiga "galningar" i det här gänget. Den här kvällen fick dom till en alldeles makalös stämning. Folk köpte vad som helst. Från gamla våtdräktsstrumpor till tändstift. John Berry, en mycket känd profil, hade gått med på att donera sina polisonger, väldiga saker. Nu var det så att dom här polisongerna verkligen betydde någonting speciellt. Identitet och allt det där. Därför hade något alldeles extra planerats. Med tårdrypande tal, om hur mycket dom här polisongerna betydde för honom, fick han verkligen församlingen att förstå att priset måste bli mycket högt. Och bara därför att ändamålet var så behjärtansvärt, ansåg han det lämpligt att endast en polisong i taget offrades, för att därigenom öka storleken på det behjärtansvärda bidraget. Han spelade verkligen bra och församlingen tjöt av medlidande. Allt gick enligt planerna. Buden stömmade in och under svåra vändor rakades styrbordssidan ren. Han såg verkligen skön ut och var nu i extas. Snyftande vädjade han nu om att även hans andra offer skulle ge ett stort bidrag till dom lidande ungdomarna. Han var redo! Det blev dödstyst ... och så kom det: okey! samma som för den första, plus £ 20 till

(här gjordes en så lång konstpaus att folk fick svårt att hålla sig, för han fortsatte) för att låta den andra sitta kvar en vecka!!

Han var helt ställd! Folk tjöt som grisar och ålade sig i kramper. Dom sekunder det tog för honom att förstå vad som hänt, var helt obetalbara! Minspelet gick från jollrande babyflin till bombkastande ungdomsterrorist innan han föll in i det kollektiva vansinnet. En verklig höjdare. Ossie Stewart blev av med hela skägget och ni som varit med ett tag, vet att han är sitt skägg. Stämningen var helt fantastisk. Dom fick ihop ungefär 5000 den kvällen! Där missade ni någonting igen!!

Hur var då läget inför sista seglingen? Många kunde vinna. En som var extra nervös var Peter White. Han hade ett bra utgångsläge. Om det gick skulle det bli hans första nationella mästerskap, sa världsmästare han var. Vi kunde rasa: Nigel/Neil likaså osv.

Helt enkelt riktigt spännande.

6. Stadig vind 4-5m/s. Chris Lewis/Russel Peters rundar 20m före oss. Peter White är borta, Colclough halvt borta. Han tvingas chansa, men det hjälper inte. Vi tar in en bit på andra kryssen ledningen och kan bevaka. I det läget måste Nigel/Neil segla om en båt, för att ta oss totalt. Det gör dom oxå o vinner därmed. Segrarna var inte särskilt populära. Det muttrades om stroppighet, men man undrar om det inte mer var därför att det var Nigels första säsong i klassen. Många rävar kände sig nog lite avklädda. Det här var nog egentligen vad engelsmännen behövde. Det verkade som om många knöt näven o sa att nä nu dj..... ska det bli åka av.

Den här skrov analysen fortsatte även under prisutdelningen. Få se, hur många Milanes är det nu bland dom 10? Men Kyrwood..Hmmm. Tyvärr missade vi själva festen den kvällen p.g.a färjetider. Vad ni missade hoppas jag att ni åtminstone fått en aning om nu. V A K N A !

Hmmm.. Coke or Carlsberg?

Eftersom coke isn't it, kunde man när vi rullade ombord på färjan till Göteborg, bakifrån mellan två slangklämmor läsa: Carlsberg special brew VERY STRONG! THATS IT!!!

1. Nigel Buckley/Neil McDonald	115	3	2	3	2	2	12,00
2. Ebbe Rosen/Olle Wenrup	9	1	3	1	25	1	14,25
3. Martin Jones/Bill Masterman	3	12	6	4	3	3	19,00
4. Peter Colclough/Harold Barnes	2	5	8	2	32	7	24,00
5. Chris Lewis/Russel Peters	8	6	9	13	10	4	37,00
6. Ossie Stewart/Kevin Richardson							38,00
7. Philip Milanes/Bev Moss							40,00

F.D Turkey NU Pig